

Nadace OKD

28. dubna 2016 číslo 16 ročník 46

www.nadaceokd.cz

Zprávy z neziskových organizací, kterým pomáhá OKD a její nadace při péči o nemocné lidi, seniory, děti i životní prostředí

Zrakově hendikepovaným umožňují dokonce střelbu

Karvinské UnikaCentrum je v tomto hornickém městě a vlastně i v okrese unikátní. Jako jediné poskytuje služby slabozrakým či nevidomým, a to za stabilní podpory z Nadace OKD

KARVINÁ – Normální životní činnosti jako vaření a domácí údržba, ty poplatné moderní době jako obsluhování počítačů a mobilů, ale rovněž oddechové jako bowling a střelba. Umíte si představit, že je vykonáváte jako těžce slabozrakí či dokonce nevidomí? Část klientů karvinského UnikaCentra už má tuto fázi za sebou, díky projektu podpořenému nadací za těžšího nadáčí je totiž dokáže zvládnout!

„V rámci sociálních služeb pro zrakově postižené jsme se rozhodli dlouhodobě zlepšovat kvalitu života této cílové skupiny. A to nabídkou skupinových vol-



Šikovná hospodyňka/hospodář, kurz, v němž se klienti učili například vařit.



Zvuková střelba, takovou aktivitu si mohou zrakově hendikepovaní dovolit.

nočasových a vzdělávacích aktivit se zaměřením zejména na rozvíjení sociálních, komunikačních, tvůrčích a pracovních dovedností. Nakoupili jsme i řadu pomůcek,“ řekla provozní manažerka neziskovky Marina Jelínková.

„Stačili tři zájemci a konkrétní aktivita se rozeběhla. A to jsme měli v plánu více, například i programy s názvem Nebojte se do práce, Nebojte se komunikovat, Tvůrčí dílna, Světluška a další. Zde se kapacita nenaplnila,“ pokračovala Jelínková s tím, že sociální rehabilitace je pro osoby s vážným zrakovým hendikepem základní pomocí při zvládnání každodenních životních situací.

„Bývá prvním krokem k samostatnému a plnohodnotnému životu. Druhý krok pak představuje nalezení pracovního uplatnění,“ řekla a zmínila i masérnu provozovanou touto neziskovkou. Maséry se v UnikaCentru, které jako jedi-

ná organizace na Karvinsku poskytuje sociální služby těžce zrakově postiženým, stalo šest lidí. Objevili se i na akcích spojených s těžšími či jejich nadací.

„Projekt sociální rehabilitace oslovil okolo padesáti klientů.

Nové skupinové aktivity

- Klub mladých (pravidelně se setkávají klienti okolo třicítky, program odpovídá věku – včetně bowlingu, jízdy na bobech, střelby)
- Klub přátel počítačů (dochází do něj lidé se zájmem se vzdělávat v této oblasti, vyměňují si zkušenosti, získávají nové informace, učí se pracovat s různými programy)
- Pohybová aktivita (cvičení speciálně upravené pro zrakově hendikepované, účastníkům se individuálně věnuje sociální pracovník)

Silný partner a teď i soused

UnikaCentrum se těší podpoře z Nadace OKD pravidelně. Uskutečnila díky ní osm projektů a devátý (oprava auta ke speciální přepravě hendikepovaných) přijde na řadu letos. Neziskovka pomáhající od roku 2002 lidem nejen zrakově, ale také tělesně či duševně postiženým, dostala ostatně těžšířskou nadací za svého nového souseda. Sídli na stejné karvinské adrese, v budově někdejší vojenské správy v ulici Karola Sliwky 149 ve Fryštátě.

Část jeho náplně vycházela z jejich potřeb a přání,“ zakončila manažerka UnikaCentra. To například zakoupilo „kamerové“ lupy umožňující slabozrakým čtení i luštění křížovek, mobilní telefony s hlasovým výstupem, speciální počítačové programy pro nevidomé i simulátor střelby na terč se zvukovými efekty.

Radek Lukša



Nadějáci předvedli na plesu premiéru inscenace Obr a Běloskřítkové.

PREMIÉRA OBRA A BĚLOSKŘÍTKŮ

OSTRAVA – Až do předposledního dubnového pátku neměl havíř z rubání stonavské šachty Jozef Kolár ani manželka Věra sto procentně jasno, co syn připravuje od ledna v dramatickém kurzu spolku Naděje pro všechny. Vyjevilo se to na plesu neziskovky starající se o volný čas hendikepovaných, kde pětadvacetiletý Lukáš s ostatními Nadějáky zahrál představení Obr a Běloskřítkové.

„Tak proto musel být v černém oblečení, vodil totiž loutku jednoho ze tří malých Běloskřítků, kteří byli samozřejmě bílí. Zase udělali pěkné překvapení pro rodiče. Divadlo předvedli letos podruhé, předtím tancovali společenské, country a lidové tance,“ uvedl Kolár s tím, že z bálu odešel dříve (mířil na třetí směnu v kolektivu hlavního předáka Tomáše Kovalu dobývajícího porub 401 202).

Hendikepovaní nastudovali pod vedením Martina Legerského, herce Divadla loutek Ostrava, pohádku inspirovanou polskou knihou dětských příběhů. Obr a Běloskřítkové aneb kamínka, čaj s rumem, šála – tak

zní celý název. „Je o protikladech jinakosti, obr je velký a skřítkci malí. Přesto spolu umí komunikovat, skamarádí se a nakonec vytvoří i muzeum sněhových vloček,“ popsal Kolár.

„Naděje pořádá své plesy tradičně v kulturním domě K-Trio v Hrabůvce, na ten letošní dorazilo 130 lidí. Kromě divadelní premiéry, ve které hrálo mimo Lukáše šestnáct dalších Nadějáků ve věku od dvanácti do čtyřiatřiceti let, vystoupily kapely Mentalika a Tyrkys. Představily se tu i chráněné dílny Prapos,“ líčil Kolár, jehož rodina se k Naději přidala záhy po jejím vzniku v roce 2007.

Premiéru před rodinami a známými mají Nadějáci za sebou, nicméně čeká je ještě jedna. Veřejná, před publikem v Divadle loutek Ostrava! A v tom je smysl činnosti tohoto spolku – nabídnout hendikepovaným využití volného času, dorovnat příležitosti, jaké mají ostatní lidé. „Aby se ti s mentálním a kombinovaným postižením těšili ze zážitků, které jsou pro zdravé zcela běžné,“ dodal Kolár.

uzi

Osobní zapojení patrona

Doprava, doprovod, logistické zajištění akcí a výletů, fyzická pomoc chlupatých rukou... To vše dělá Jozef Kolár pro spolek Naděje pro všechny. Z pozice zaměstnance OKD mu zařídil také dva minigranty –

na aktivní a relaxační víkendy. Někdy mu, pravda, vzhledem k práci v době času nezbývá. Uhlí kope na ČSM dvacet let, dříve krátce fáral na Jeremenku ve strojním úseku jako specialista, hydraulikář.

Loutková terapie letos zamíří také do základních škol

THEATR LUDEM díky podpoře z těžšířské nadace uskutečnil další dílny pro děti se speciálními vzdělávacími potřebami, uspořádal veřejné terapeutické dny a nyní připravuje prevenci a osvětu v přípravkách a prvních třídách

OSTRAVA – THEATR Ludem, jehož název by se dal volně přeložit jako Divadlo lidem, vznikl před jednácti lety nejen s cílem vytvářet pohybové, loutkové a experimentální inscenace a dílny. Angažuje se totiž v netradičních terapeutických a vzdělávacích programech. Více už za spolek prozradily Klára Kvasničková s Pavlou Masaříkovou.

Co provozuje THEATR Ludem? A odkdy?

Naše tvorba je o lidech a pro lidi. Fungujeme od srpna 2005 a zabýváme se kromě divadelní tvorby hlavně pořádáním pravidelných dílen Terapie loutkou, umělecko-vzdělávacími dílnami pro děti a mládež a vzdělávacími se-



Slečnu Mašličku vede předsedkyně spolku Hana Volkmerová, Pana Barvičku Tomáš Volkmer.

mináři pro pedagogy. V dubnu jsme uskutečnili v Ostravě ve spolupráci s Divadlem loutek Ostrava i čtvrtý ročník akce pro veřejnost s názvem Dny terapie.

Co se na nich odehrálo?

Lidé dostali během Dnů terapie možnost nahlédnout do různých typů arteterapeutických dílen – zúčastnili se jich jako tiší diváci v pozadí a pozorovali jejich průběh – a poté dostali prostor diskutovat s lektory. Dny terapie mohly navštívit naši podporovatelé a příznivci z řad pedagogů i studentů, ale vlastně všichni zájemci o naši činnost. Také jsme hráli in-

scenaci Hurá na banány aneb Jak voní země snů. Proběhla beseda k Terapiím loutkou, kde se hovořilo o tom, co dílny přináší dětem, v čem byl jejich smysl a účinky, probíraly se i nové náměty a problémy, které bychom s dětmi chtěli řešit.

Můžete přiblížit i konkrétní příběh?

Věnujeme se dětem se speciálními vzdělávacími potřebami s cílem zlepšit jejich jak fyzický, tak mentální vývoj. Děti s loutkami – Slečnou Mašličkou a Panem Barvičkou – udržují větší pozornost. Až pětadvacet minut namísto běžných dvaceti minut jsou

schopny komunikovat déle a sdělovat lektorům své potřeby, rozvíjet jemnou motoriku, kreslit si na zemi. Nebudeme jmenovat konkrétní děti, ale třeba holčička, která neuměla uchopovat, se to prostřednictvím mačkáni papíru při terapii naučila. Anebo autistický chlapec skrze terapeutický zážitek poprvé promluvil, právě na loutku.

Čeho jste dosáhli díky Nadaci OKD?

THEATR Ludem za podpory Nadace OKD vloni nadále pokračoval právě v Terapiích loutkou. Zaškolili jsme nové lektory: Helenu Švanovou, Janu Hollou a Dominika Gracze. Návazala se nová spolupráce, případně znovu obnovily dílny loutkové terapie

v ZŠ U Haldy v Hrabůvce a v soukromé speciální ZŠ Wolkrova, v Centru denních služeb Prapos v Zábřehu. Vymysleli jsme a vytvořili nové náměty pro Terapie loutkou a mohli jsme v letošním roce znovu uskutečnit Dny Terapie.

Na co tedy letošní grant využijete?

Na nový projekt, v němž oslovíme nové školy s nabídkou zdravotnických zaměřených dílniček. Konkrétní školy v Karvině, Orlové, Frýdku-Místku či Ostravě jsou ještě v jednání. Zaměříme se zde na přípravné třídy, první ročníky, a zejména pak na žáky ze sociálně méně podnětného pro-

středí. Lekce postavíme na jednoduchém principu – hlavní hrdina příběhu Pan Barvička bude v každé dílně řešit nějaký problém, třeba musí jít na lékařskou prohlídku, ale má strach, co ho tam bude čekat. Děti tak společně s lektory svému partnerovi, Panu Barvičkovi, hravým způsobem pomohou problém řešit. A tím se budou i samy vzdělávat. Z předchozí zkušenosti – například z projektu Sociální inkluze – víme, že tento způsob je pro děti ohrožené sociálním vyloučením velice vhodný.

Radek Lukša

Zdravotní prevence a osvěta

Rozvoj zdravotní způsobilosti (především ve smyslu zdravotní péče o sebe sama a prevence) i schopnosti poskytnout první pomoc druhým. To je smyslem projektu, jež letos díky grantu z těžšířské nadace připravuje THEATR Ludem. Ve vybraných školách proběhnou série tří lekci, ty budou orientovány na děti ze sociálně znevýhodněného prostředí. Terapeuti chtějí děti učít i zdravou životosprávu, správné držení těla a pohyb či řádné hygienické návyky.



Jedna z terapeutických dílen v ZŠ Těšínská s Pavlou Masaříkovou a Janem Karaffou.